

Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату Кабінету
Міністрів України

Переклад затверджений

Виконуючий обов'язки генерального директора
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

Д. В. Чорний
(ініціали та прізвище)

10 лютого 2023 р.

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В

КОНВЕНЦІЯ

про усунення подвійного оподаткування у зв'язку з коригуванням прибутків асоційованих підприємств
(90/463/ЄЕС)

(ОВ L 225, 20.08.1990, с. 10)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
M1	КОНВЕНЦІЄЮ про приєднання Республіки Австрія, Республіки Фінляндія та Королівства Швеція до Конвенції про усунення подвійного оподаткування у зв'язку з коригуванням прибутків асоційованих підприємств (96/C 26/01)	C 26	1	31.01.1996
► M2	ПРОТОКОЛОМ про внесення змін до Конвенції від 23 липня 1990 року про усунення подвійного оподаткування у зв'язку з коригуванням прибутків асоційованих підприємств (1999/C	C 202	1	16.07.1999

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В

КОНВЕНЦІЯ

про усунення подвійного оподаткування у зв'язку з коригуванням прибутків асоційованих підприємств

(90/463/ЄЕС)

(ОБ L 225, 20.08.1990, с. 10)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
M1	КОНВЕНЦІЄЮ про приєднання Республіки Австрія, Республіки Фінляндія та Королівства Швеція до Конвенції про усунення подвійного оподаткування у зв'язку з коригуванням прибутків асоційованих підприємств (96/С 26/01)	С 26	1	31.01.1996
► M2	ПРОТОКОЛОМ про внесення змін до Конвенції від 23 липня 1990 року про усунення подвійного оподаткування у зв'язку з коригуванням прибутків асоційованих підприємств (1999/С 202/01)	С 202	1	16.07.1999
M3	КОНВЕНЦІЄЮ ПРО ПРИЄДНАННЯ ЧЕСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ, РЕСПУБЛІКИ ЕСТОНІЯ, РЕСПУБЛІКИ КІПР, РЕСПУБЛІКИ ЛАТВІЯ, ЛИТОВСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ, УГОРСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ, РЕСПУБЛІКИ МАЛЬТА, РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА, РЕСПУБЛІКИ СЛОВЕНІЯ ТА СЛОВАЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ДО КОНВЕНЦІЇ ПРО УСУНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ У ЗВ'ЯЗКУ З КОРИГУВАННЯМ ПРИБУТКІВ АСОЦІЙОВАНИХ ПІДПРИЄМСТВ (2005/С 160/01)	С 160	1	30.06.2005
M4	РІШЕННЯМ РАДИ 2008/492/ЄС від 23 червня 2008 року	L 174	1	03.07.2008
► M5	РІШЕННЯМ РАДИ 2014/899/ЄС від 09 грудня 2014 року	L 358	19	13.12.2014

▼ В

КОНВЕНЦІЯ

про усунення подвійного оподаткування у зв'язку з коригуванням прибутків асоційованих підприємств

(90/463/ЄЕС)

ВИСОКІ ДОГОВІРНІ СТОРОНИ ДОГОВОРУ ПРО ЗАСНУВАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЕКОНОМІЧНОГО СПІВТОВАРИСТВА,

БАЖАЮЧИ ввести в дію статтю 220 зазначеного Договору, згідно з якою вони зобов'язалися розпочати між собою переговори, що гарантувати своїм громадянам усунення подвійного оподаткування,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ важливість усунення подвійного оподаткування у зв'язку з коригуванням прибутків асоційованих підприємств,

ВИРІШИЛИ укласти цю Конвенцію і з цією метою призначили у якості Повноважних представників:

ЙОГО ВЕЛИЧНОСТІ КОРОЛЯ БЕЛЬГІЙЦІВ:

Philippe de SCHOUTHEETE de TERVARENT,

Надзвичайного та повноважного посла;

ЇЇ ВЕЛИЧНОСТІ КОРОЛЕВИ ДАНІЇ:

Niels HELVEG PETERSEN,

Міністра економічних відносин;

ПРЕЗИДЕНТА ФЕДЕРАТИВНОЇ РЕСПУБЛІКИ НІМЕЧЧИНА:

Theo WAIGEL,

Федерального міністра фінансів;

Jürgen TRUMPF,

Надзвичайного та повноважного посла;

ПРЕЗИДЕНТА ГРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ:

Ioannis PALAIOKRASSAS,

Міністра фінансів;

ЙОГО ВЕЛИЧНОСТІ КОРОЛЯ ІСПАНІЇ:

Carlos SOLCHAGA CATALÁN,

Міністра економічних відносин та фінансів;

ПРЕЗИДЕНТА ФРАНЦУЗЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ:

Jean VIDAL,

Надзвичайного та повноважного посла;

ПРЕЗИДЕНТА ІРЛАНДІЇ:

Albert REYNOLDS,

Міністра фінансів;

ПРЕЗИДЕНТА ІТАЛІЙСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ:

Stefano DE LUCA,

Державного секретаря фінансів;

ЙОГО КОРОЛІВСЬКОЇ ВИСОКОСТІ ВЕЛИКОГО ГЕРЦОГА ЛЮКСЕМБУРГУ:

Jean-Claude JUNCKER,

Міністра з питань бюджету, Міністра фінансів, Міністра праці;

ЇЇ ВЕЛИЧНОСТІ КОРОЛЕВИ НІДЕРЛАНДІВ:

P.C. NIEMAN,

Надзвичайного та повноважного посла;

ПРЕЗИДЕНТА ПОРТУГАЛЬСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ:

Miguel BELEZA,

Міністра фінансів;

ЇЇ ВЕЛИЧНОСТІ КОРОЛЕВИ СПОЛУЧЕНОГО КОРОЛІВСТВА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ТА ПІВНІЧНОЇ ІРЛАНДІЇ:

David H.A. HANNAY KCMG,

Надзвичайного та повноважного посла;

ЯКІ, зустрівшись у Раді та взаємно представивши свої повноваження, визнані оформленими в належному порядку та в належній формі,

ДОМОВИЛИСЬ ПРО ТАКЕ:

ГЛАВА I

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ КОНВЕНЦІЇ

Стаття 1

1. Ця Конвенція застосовується у випадках, коли для цілей оподаткування прибутки, включені до прибутків підприємства однієї Договірної Держави, також включаються або можуть бути включені до прибутків підприємства іншої Договірної Держави у зв'язку з недотриманням принципів, визначених у статті 4, які застосовуються прямо або у відповідних положеннях права відповідної Держави.
2. Для цілей цієї Конвенції постійне представництво підприємства Договірної Держави, розташоване на території іншої Договірної Держави, вважається підприємством Держави, у якій воно розташоване.
3. Параграф 1 також застосовується, коли будь-яке з відповідних підприємств, замість прибутків, понесло збитки.

Стаття 2

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доходи.
2. Найвні податки, до яких застосовується ця Конвенція, зокрема, включають:

▼ M5

- (i) у Бельгії:
 - (a) impôt des personnes physiques/personenbelasting
 - (b) impôt des sociétés/vennootschapsbelasting
 - (c) impôt des personnes morales/rechtspersonenbelasting
 - (d) impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders
 - (e) taxe communale et la taxe d'agglomération additionnelles à l'impôt des personnes physiques/aanvullende gemeentebelasting en agglomeratiebelasting op de personenbelasting
- (ii) у Болгарії:
 - (a) данък върху доходите на физическите лица
 - (b) корпоративен данък
- (iii) у Чеській Республіці:
 - (a) daň z příjmů fyzických osob
 - (b) daň z příjmů právnických osob
- (iv) у Данії:
 - (a) indkomstskat til staten
 - (b) den kommunale indkomstskat
 - (c) den amtskommunale indkomstskat
- (v) у Німеччині:
 - (a) Einkommensteuer
 - (b) Körperschaftsteuer
 - (c) Gewerbesteuer, якщо цей податок ґрунтується на прибутках від торгівлі
- (vi) в Естонії:
 - (a) tulumaks
- (vii) в Ірландії:
 - (a) Cáin Ioncaim
 - (b) Cáin Chorparáide
- (viii) у Греції:
 - (a) φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων
 - (b) φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων
 - (c) εισφορά υπέρ των επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης

- (ix) в Іспанії:
 - (a) Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas
 - (b) Impuesto sobre Sociedades
 - (c) Impuesto sobre la Renta de no Residentes
- (x) у Франції:
 - (a) impôt sur le revenu
 - (b) impôt sur les sociétés
- (xi) у Хорватії:
 - (a) porez na dohodak
 - (b) porez na dobit
- (xii) в Італії:
 - (a) imposta sul reddito delle persone fisiche
 - (b) imposta sul reddito delle società
 - (c) imposta regionale sulle attività produttive
- (xiii) на Кіпрі:
 - (a) Φόρος Εισοδήματος
 - (b) Έκτακτη Εισφορά για την Άμυνα της υημοκρατίας
- (xiv) у Латвії:
 - (a) uzņēmumu ienākuma nodoklis
 - (b) iedzīvotāju ienākuma nodoklis
- (xv) у Литві:
 - (a) Gyventojų pajamų mokestis
 - (b) Pelno mokestis
- (xvi) у Люксембурзі:
 - (a) impôt sur le revenu des personnes physiques
 - (b) impôt sur le revenu des collectivités
 - (c) impôt commercial, якщо цей податок ґрунтується на прибутках від торгівлі
- (xvii) в Угорщині:
 - (a) személyi jövedelemadó
 - (b) társasági adó
 - (c) osztalékadó
- (xviii) на Мальті:
 - (a) taħxa fuq l-income
- (xix) у Нідерландах:

- (a) inkomstenbelasting
 - (b) vennootschapsbelasting
- (xx) в Австрії:
- (a) Einkommensteuer
 - (b) Körperschaftsteuer
- (xxi) у Польщі:
- (a) podatek dochodowy od osób fizycznych
 - (b) podatek dochodowy od osób prawnych
- (xxii) у Португалії:
- (a) imposto sobre o rendimento das pessoas singulares
 - (b) imposto sobre o rendimento das pessoas coletivas
 - (c) derrama para os municípios sobre o imposto sobre o rendimento das pessoas coletivas
- (xxiii) у Румунії:
- (a) impozitul pe venit
 - (b) impozitul pe profit
 - (c) impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți
- (xxiv) у Словенії:
- (a) dohodnina
 - (b) davek od dobička pravnih oseb
- (xxv) у Словаччині:
- (a) daň z príjmov právnických osôb
 - (b) daň z príjmov fyzických osôb
- (xxvi) у Фінляндії:
- (a) valtion tuloverot/de statliga inkomstskatterna
 - (b) yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund
 - (c) kunnallisvero/kommunalskatten
 - (d) kirkollisvero/kyrkoskatten
 - (e) korkotulon lähdevero/källskatten på ränteinkomst
 - (f) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero/källskatten för begränsat skattskyldig
- (xxvii) у Швеції:
- (a) statlig inkomstskatt
 - (b) kupongskatt
 - (c) kommunal inkomstskatt
- (xxviii) у Сполученому Королівстві:

- (a) Income Tax
- (b) Corporation Tax.

▼В

3. Конвенція також застосовується до будь-яких ідентичних або подібних податків, які встановлюються після дати її підписання на додаток до або замість наявних податків. Компетентні органи Договірних Держав повинні повідомляти один одному про будь-які зміни, внесені до відповідного національного законодавства.

ГЛАВА II ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Секція I

Терміни та означення

Стаття 3

1. Для цілей цієї Конвенції: «компетентний орган» означає:

▼M5

— у Бельгії:

De minister van Financiën або офіційного представника,

Le ministre des finances або офіційного представника,

— у Болгарії:

Министър на финансите або офіційного представника,

— у Чеській Республіці:

Ministr financí або офіційного представника,

— у Данії:

Skatteministeren або офіційного представника,

— у Німеччині:

Der Bundesminister der Finanzen або офіційного представника,

— в Естонії:

Rahandusminister або офіційного представника,

— в Ірландії:

The Revenue Commissioners або офіційного представника,

— у Греції:

Ο Υπουργός των Οικονομικών або офіційного представника,

— в Іспанії:

El ministro de Economía y Hacienda або офіційного представника,

— у Франції:

Le ministre chargé du budget або офіційного представника,

— у Хорватії:

Ministar financija або офіційного представника,

— в Італії:

Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali або офіційного представника,

— на Кіпрі:

Ο Υπουργός Οικονομικών або офіційного представника,

— у Латвії:

Valsts ieņēmumu dienests,

— у Литві:

Finansų ministras або офіційного представника,

— у Люксембурзі:

Le ministre des finances або офіційного представника,

— в Угорщині:

a pénzügyminiszter або офіційного представника,

— на Мальті:

il-Ministru responsabbli għall-finanzi або офіційного представника,

— у Нідерландах:

De Minister van Financiën або офіційного представника,

— в Австрії:

Der Bundesminister für Finanzen або офіційного представника,

— у Польщі:

Minister Finansów або офіційного представника,

— у Португалії:

O Ministro das Finanças або офіційного представника,

— у Румунії:

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală або офіційного представника,

— у Словенії:

Minister za finance або офіційного представника,

— у Словаччині:

Minister finansíi або офіційного представника,

— у Фінляндії:

Valtiovarainministeriö або офіційного представника,

Finansministeriet або офіційного представника,

— у Швеції:

Finansministern або офіційного представника,

— у Сполученому Королівстві:

The Commissioners of Inland Revenue або офіційного представника.

▼В

2. Будь-який термін, який не означений у цій Конвенції, якщо тільки того не вимагає контекст, має значення, присвоєне йому згідно з конвенцією про усунення подвійного оподаткування між відповідними Державами.

Секція II

Принципи, які застосовуються до коригування прибутків асоційованих підприємств і віднесення прибутків до постійних представництв

Стаття 4

При застосуванні цієї Конвенції повинні бути дотримані такі принципи:

1. Якщо:

(а) підприємство Договірної Держави бере безпосередню або опосередковану участь в управлінні, контролі або в капіталі підприємства іншої Договірної Держави,

або

(а) ті самі особи беруть безпосередню або опосередковану участь в управлінні, контролі або в капіталі підприємства однієї Договірної Держави та підприємства іншої Договірної Держави,

і в будь-якому випадку між двома підприємствами створені або встановлені умови їхніх комерційних або фінансових відносин, які відрізняються від умов, які були би створені між незалежними підприємствами, будь-які прибутки, які, за відсутності таких умов, були би нараховані одному з підприємств, але не були нараховані внаслідок таких умов, можуть бути включені до прибутків такого підприємства та підлягають відповідному оподаткуванню.

2. Якщо підприємство Договірної Держави здійснює діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво, до такого постійного представництва відносять прибутки, які воно могло би отримати, якби воно було окремим і самостійним підприємством, що здійснює ту саму або подібну діяльність на тих самих або подібних умовах і діє повністю незалежно у відносинах із підприємством, постійним представництвом якого воно є.

Стаття 5

Якщо Договірна Держава має намір здійснити коригування прибутків підприємства згідно з принципами, визначеними у статті 4, вона повинна своєчасно повідомити відповідне підприємство про заплановані дії та дати йому можливість повідомити інше підприємство, щоб, у свою чергу, дати можливість іншому підприємству повідомити іншу Договірну Державу.

Однак Договірній Державі, яка надає таку інформацію, не перешкоджають здійснювати пропоноване коригування.

Якщо після надання такої інформації обидва підприємства та інша Договірна Держава погоджуються на коригування, статті 6 і 7 не застосовуються.

Секція 3

Процедура взаємного узгодження та арбітражна процедура

Стаття 6

1. Якщо, на думку підприємства, у будь-якому випадку, до якого застосовується ця Конвенція, не були дотримані принципи, визначені у статті 4, воно може, незалежно від засобів правового захисту, передбачених у національному праві Договірних Держав, подати справу на розгляд компетентного органу Договірної Держави, підприємством якої воно є або в якій розташоване його постійне представництво. Справа повинна бути подана протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призведуть або можуть призвести до подвійного оподаткування у розумінні статті 1.

Підприємство повинне одночасно повідомити компетентний орган, чи справа може стосуватися інших Договірних Держав. У свою чергу, компетентний орган повинен невідкладно повідомити компетентні органи таких інших Договірних Держав.

2. Якщо, на його думку, скарга є належним чином обґрунтованою, і якщо він сам не може знайти задовільне рішення, компетентний орган повинен докласти зусиль для вирішення справи за взаємною згодою з компетентним органом будь-якої іншої відповідної Договірної Держави з метою усунення подвійного оподаткування на основі принципів, визначених у статті 4. Будь-яка досягнута взаємна згода повинна бути реалізована незалежно від будь-яких строків, передбачених національним законодавством відповідних Договірних Держав.

Стаття 7

1. Якщо відповідні компетентні органи не досягли згоди для усунення подвійного оподаткування, зазначеної у статті 6, протягом двох років з дати, у яку справа була вперше подана на розгляд одного з компетентних органів згідно зі статтею 6(1), вони повинні створити дорадчу комісію, що відповідає за надання висновку щодо усунення відповідного подвійного оподаткування.

Підприємства можуть використовувати засоби правового захисту, які доступні їм згідно з національним правом відповідних Договірних Держав; однак, якщо справу було подано на розгляд суду або трибуналу, дворічний строк, зазначений у першому підпараграфі, повинен обчислюватися з дати, у яку було винесено рішення суду останньої інстанції.

2. Подання справи на розгляд дорадчої комісії не перешкоджає Договірній Державі розпочати або продовжити судове провадження або провадження щодо застосування адміністративних санкцій стосовно тих самих питань.
3. Якщо національним правом Договірної Держави компетентним органам такої Держави не дозволено відступати від рішень судових органів, параграф 1 не застосовується, крім випадків, коли асоційоване підприємство такої Держави пропустило строк подання апеляційної скарги або відкликала будь-яку апеляційну скаргу до винесення рішення. Це положення не впливає на апеляцію, якщо і коли вона стосується питань, інших ніж ті, які зазначені у статті 6.
4. Компетентні органи можуть, за взаємною згодою та за згодою відповідних асоційованих підприємств, не зважати на строки, зазначені в параграфі 1.
5. Поки не застосовуються положення параграфів 1–4, права кожного з асоційованих підприємств, як встановлено у статті 6, залишаються в силі без змін.

Стаття 8

1. Компетентний орган Договірної Держави не зобов'язаний ініціювати процедуру взаємного узгодження або створювати дорадчу комісію, зазначену у статті 7, якщо в результаті судового або адміністративного провадження було винесене остаточне рішення, згідно з яким у зв'язку з діями, що спричинили коригування переміщення прибутків згідно зі статтею 4, одне з відповідних підприємств підпадає під сувору санкцію.
2. Якщо судове або адміністративне провадження, ініційоване з метою отримання остаточного рішення, згідно з яким у зв'язку з діями, що спричинили переміщення перерахування прибутків згідно зі статтею 4, одне з відповідних підприємств підпадає під сувору санкцію, здійснюється одночасно з будь-яким із проваджень, зазначених у статтях 6 та 7, компетентні органи можуть призупинити останні провадження до завершення відповідного судового або адміністративного провадження.

Стаття 9

1. Дорадча комісія, зазначена у статті 7(1), на додаток до голови, повинна включати:
 - двох представників кожного відповідного компетентного органу; за згодою компетентних органів їх кількість може бути зменшена до одного,
 - рівну кількість незалежних авторитетних осіб, призначених за взаємною згодою на основі переліку осіб, зазначеного у параграфі 4, або, за відсутності згоди, шляхом жеребкування, проведеного відповідними компетентними органами.
2. Після призначення незалежних авторитетних осіб, кожній з них призначають замісника відповідно до правил призначення незалежних осіб на випадок, якщо незалежні особи не зможуть виконувати свої обов'язки.
3. У разі жеребкування кожен із компетентних органів може заперечити проти призначення будь-якої конкретної незалежної авторитетної особи за наявності будь-якої обставини, попередньо погодженої між відповідними компетентними органами, або в одному з таких випадків:

- якщо відповідна особа належить до або працює від імені однієї з відповідних податкових адміністрацій,
- якщо відповідна особа володіє або володіла значною часткою участі або була працівником чи радником одного або кожного з асоційованих підприємств;
- якщо відповідна особа не надала достатньої гарантії об'єктивності при вирішенні справи або справ, які підлягають вирішенню.

4. Перелік незалежних авторитетних осіб повинен включати всіх незалежних осіб, висунутих Договірними Державами. З цією метою кожна Договірна Держава повинна висунути п'ять осіб і повідомити про це Генерального секретаря Ради Європейських Співтовариств.

Такі особи повинні бути громадянами Договірної Держави та резидентами території, до якої застосовується Конвенція. Вони повинні бути компетентними та незалежними.

Договірні Держави можуть вносити зміни до переліку, зазначеного в першому підпараграфі; вони повинні невідкладно повідомляти про це Генерального секретаря Ради Європейських Співтовариств.

5. Представники та незалежні авторитетні особи, призначені згідно з параграфом 1, повинні обрати голову із числа авторитетних осіб, які входять до переліку, зазначеного у статті 4, без обмеження права кожного відповідного компетентного органу заперечувати проти призначення обраної таким чином авторитетної особи в одному з випадків, зазначених у параграфі 3.

Голова повинен мати кваліфікацію, що вимагається для призначення на найвищі судові посади у його країні, або бути юристом з визнаною компетентністю.

6. Члени дорадчої комісії не повинні розголошувати всі справи, які стали їм відомі в результаті провадження. Договірні Держави повинні ухвалити відповідні положення для покарання будь-якого порушення обов'язків щодо нерозголошення. Вони повинні невідкладно повідомити Комісію Європейських Співтовариств про вжиті заходи. Комісія Європейських Співтовариств повинна повідомити іншим Договірним Державам.

7. Договірні Держави повинні вжити всіх необхідних заходів для забезпечення невідкладного скликання дорадчої комісії, якщо до неї направлено справи.

Стаття 10

1. Для цілей процедури, зазначеної у статті 7, відповідні асоційовані підприємства можуть надати будь-яку інформацію, докази або документи, які, на їхню думку, можуть знадобитися дорадчій комісії для ухвалення рішення. Підприємства та компетентні органи відповідних Договірних Держав повинні виконати будь-який запит дорадчої комісії про надання інформації, доказів або документів. Однак компетентні органи будь-якої такої Договірної Держави не зобов'язані:

- (а) здійснювати адміністративні заходи, які суперечать їхньому національному праву або звичайній адміністративній практиці;
- (б) надавати інформацію, яка не підлягає отриманню згідно з їхнім національним правом або звичайною адміністративною практикою;

або

- (с) надавати інформацію, що розкриє будь-яку комерційну, службову, промислову або професійну таємницю чи торговий процес, або інформацію, розкриття якої суперечитиме публічному порядку (*ordre public*).
2. Будь-яке з асоційованих підприємств може, за його запитом, бути присутнім або представленим перед дорадчою комісією. За запитом дорадчої комісії, кожне з асоційованих підприємств повинне бути присутнім або представленим перед нею.

Стаття 11

1. Дорадча комісія, зазначена у статті 7, повинна надати свій висновок протягом шести місяців із дати, у яку до неї було направлено справу.

Дорадча комісія повинна надати свій висновок на основі статті 4.

2. Дорадча комісія ухвалює свій висновок простою більшістю голосів її членів. Відповідні компетентні органи можуть погодити додаткові процедурні правила.
3. Витрати, пов'язані з процедурою дорадчої комісії, інші ніж витрати, які покладаються на асоційовані підприємства, підлягають розподілу між відповідними Договірними Державами.

Стаття 12

1. Компетентні органи, які є сторонами процедури, зазначеної у статті 7, діючи за спільною згодою на основі статті 4, повинні ухвалити рішення, що усуне подвійне оподаткування, упродовж шести місяців з дати, у яку дорадча комісія надала свій висновок.

Компетентні органи можуть ухвалити рішення, яке відхиляється від висновку дорадчої комісії. У разі недосягнення згоди вони зобов'язані діяти згідно з таким висновком.

2. Компетентні органи можуть погодитися опублікувати рішення, зазначене в параграфі 1, за згодою відповідних підприємств.

Стаття 13

Набуття чинності рішеннями, ухваленими Договірними Державами стосовно оподаткування прибутків від операції між асоційованими підприємствами, не перешкоджає застосуванню процедур, визначених у статтях 6 і 7.

Стаття 14

Для цілей цієї Конвенції подвійне оподаткування прибутків вважається усуненим, якщо:

- (а) прибутки включені в обчислення оподатковуваних прибутків тільки в одній Державі;
або
- (б) податок, який стягується з таких прибутків в одній Державі, знижений на суму, що дорівнює податку, який стягується з них в іншій Державі.

ГЛАВА III

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 15

Жодне положення цієї Конвенції не впливає на виконання ширших обов'язків щодо усунення подвійного оподаткування в разі коригування прибутків асоційованих підприємств, що виникають з інших конвенцій, сторонами яких є або стануть Договірні Держави, або з національного права Договірних Держав.

Стаття 16

1. Територіальна сфера застосування цієї Конвенції визначена у статті 227(1) Договору про заснування Європейського Економічного Співтовариства, без обмеження параграфу 2 цієї статті.

2. Ця Конвенція не застосовується до:

- французьких територій, зазначених у додатку IV до Договору про заснування Європейського Економічного Співтовариства,
- Фарерських островів і Гренландії.

Стаття 17

Ця Конвенція підлягає ратифікації Договірними Державами. Ратифікаційні грамоти повинні зберігатися в офісі Генерального секретаря Ради Європейських Співтовариств.

Стаття 18

Ця Конвенція набуває чинності першого числа третього місяця, що слідує за місяцем, у якому була передана на зберігання ратифікаційна грамота останньої Держави, що її підписала. Конвенція застосовується до проваджень, зазначених у статті 6(1), які були ініційовані після набуття нею чинності.

Стаття 19

Генеральний секретар Ради Європейських Співтовариств повинен повідомити Договірні Держави про:

- (a) передачу на зберігання кожної ратифікаційної грамоти;
- (b) дату, у яку ця Конвенція набуває чинності;
- (c) перелік незалежних авторитетних осіб, призначених Договірними Державами, і будь-які зміни до такого переліку згідно зі статтею 9(4).

▼ M2

Стаття 20

Ця Конвенція укладається на п'ять років. Строк її дії продовжується на подальші п'ятирічні періоди, якщо тільки Договірна Держава не повідомить Генерального секретаря Ради Європейського Союзу в письмовій формі, що вона заперечує проти цього, щонайменше за шість місяців до завершення будь-якого п'ятирічного періоду.

▼ В

Стаття 21

Кожна Договірна Держава може в будь-який час вимагати перегляду цієї Конвенції. У такому разі Президент Ради Європейських Співтовариств скликає конференцію для перегляду Конвенції.

Стаття 22

Ця Конвенція, складена в одному оригінальному примірнику данською, нідерландською, англійською, французькою, німецькою, грецькою, ірландською, італійською, португальською та іспанською мовами, де всі 10 текстів є однаково автентичними, передається на зберігання до архівів Генерального секретаріату Ради Європейських Співтовариств. Генеральний секретар передає засвідчену копію уряду кожної Договірної Держави.

ЗАКЛЮЧНИЙ АКТ

ПОВНОВАЖНІ ПРЕДСТАВНИКИ ВИСОКИХ ДОГОВІРНИХ СТОРІН,

зібравшись у Брюсселі двадцять третього липня тисяча дев'ятсот дев'яностого року для підписання Конвенції про усунення подвійного оподаткування у зв'язку з коригуванням прибутків асоційованих підприємств,
у зв'язку з підписанням зазначеної Конвенції:

- (а) ухвалили наведені нижче спільні декларації, що додаються до цього Заключного акта:
- Декларацію щодо статті 4(1),
 - Декларацію щодо статті 9(6),
 - Декларацію щодо статті 13;
- (б) взяли до уваги наведені нижче односторонні декларації, що додаються до цього Заключного акта:
- Декларацію Франції та Сполученого Королівства щодо статті 7,
 - індивідуальні декларації Договірних Держав щодо статті 8,
 - Декларацію Федеративної Республіки Німеччина щодо статті 16.

En fe de lo cual, los abajo firmantes suscriben la presente Acta Final.

Til bekræftelse heraf har undertegnede underskrevet denne slutakt.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten ihre Unterschrift unter diese Schlußakte gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα τελική πράξη.

На засвідчення чого особи, що підписалися нижче, підписали цей Заключний акт.

En foi de quoi, les soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent acte final.

Dá fhianú sin, chuir na daoine thíos-sínithe a lámh leis an Ionstraim Chríochnaitheach seo.

In fede di che, i sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente atto finale.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden hun handtekening onder deze Slotakte hebben gesteld.

Em fé do que os abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente Acto Final.

Hecho en Bruselas, el veintitrés de julio de mil novecientos noventa.

Udfærdiget i Bruxelles, den treogtyvende juli nitten hundrede og halvfems.

Geschehen zu Brüssel am dreiundzwanzigsten Juli neunzehnhundertneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι τρεις Ιουλίου χίλια εννιακόσια ενενήντα.

Вчинено у Брюсселі двадцять третього липня тисяча дев'ятсот дев'яностого року.

Fait à Bruxelles, le vingt-trois juillet mil neuf cent quatre-vingt-dix.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an tríú lá fíchead de Iúil, míle naoi gcéad nócha.

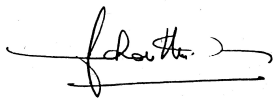
Fatto a Bruxelles, addì ventitré luglio millenovecentonovanta.

Gedaan te Brussel, de drieëntwintigste juli negentienhonderd negentig.

Feito em Bruxelas, em vinte e três de Julho de mil novecentos e noventa.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

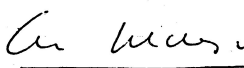

Πρόεδρος Τραμπ

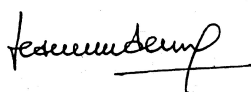
Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por Su Majestad el Rey de España

Pour le président de la République française

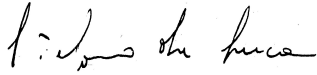

For the President of Ireland

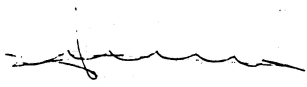
Thar ceann Uachtarán na hÉireann

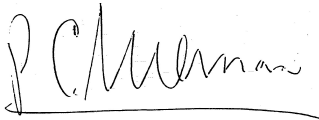
Per il presidente della Repubblica italiana

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Pelo Presidente da República Portuguesa

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

СПІЛЬНІ ДЕКЛАРАЦІЇ

Декларація щодо статті 4(1)

Положення статті 4(1) охоплюють випадки, коли операція здійснюється безпосередньо між двома юридично самостійними підприємствами, а також випадки, коли операція здійснюється між одним із підприємств і постійним представництвом іншого підприємства, розташованим у третій країні.

Декларація щодо статті 9(6)

Держави-члени мають повну свободу стосовно характеру та сфери застосування відповідних положень, які вони ухвалюють для покарання будь-якого порушення обов'язків щодо нерозголошення.

Декларація щодо статті 13

Якщо в одній або більше відповідних Договірних Держав рішення щодо оподаткування, у зв'язку з якими ініціюють процедури, зазначені у статтях 6 і 7, були змінені після завершення процедури, зазначеної у статті 6, або після ухвалення рішення, зазначеного у статті 12, що призвело до подвійного оподаткування у розумінні статті 1, з урахуванням застосування результатів такої процедури або такого рішення, застосовуються статті 6 та 7.

ОДНОСТОРОННІ ДЕКЛАРАЦІЇ

Декларація щодо статті 7

Франція та Сполучене Королівство заявляють, що вони застосовуватимуть статтю 7(3).

Індивідуальні декларації Договірних Держав щодо статті 8

Бельгія

Термін «сувора санкція» означає кримінальну або адміністративну санкцію у випадках:

- вчинення правопорушення за загальним правом з метою ухилення від сплати податків;
- вчинення порушень положень Кодексу про податок на доходи або рішень, ухвалених для його імплементації, з метою обману або завдання шкоди.

Данія

Поняття «сувора санкція» означає санкцію за умисне порушення положень кримінального законодавства або спеціального законодавства у випадках, які не можуть регулюватися в адміністративному порядку.

Випадки порушення положень податкового законодавства, за загальним правилом, регулюються в адміністративному порядку, якщо вважається, що порушення не потягне за собою покарання, суворішого, ніж штраф.

Німеччина

Порушення податкового законодавства, за яке передбачена «сувора санкція», є будь-яким порушенням податкового законодавства, за яке передбачене покарання у вигляді позбавлення волі, кримінальних або адміністративних штрафів.

Греція

Згідно з грецьким законодавством, що регулює оподаткування, суб'єкт господарювання підлягає «суворим санкціям»:

1. якщо він не подає декларації або подає неправильні декларації стосовно податків, зборів або внесків, які повинні бути утримані та сплачені на користь держави згідно з наявними положеннями, або стосовно податку на додану вартість, податку з обороту або спеціального податку на предмети розкоші, коли загальна сума зазначених вище податків, зборів і внесків, які необхідно було задекларувати та сплатити на користь держави в результаті торговельної або іншої діяльності, здійсненої за шість місяців, перевищує шістсот тисяч (600 000) грецьких драхм або один мільйон (1 000 000) грецьких драхм за один календарний рік.
2. якщо він не подає декларацію стосовно податку на прибуток, коли сума податку, що підлягає сплаті з незадекларованого прибутку, перевищує триста тисяч (300 000) грецьких драхм;
3. якщо він не надає податкову інформацію, встановлену в Кодексі податкових даних;
4. якщо він надає інформацію, зазначену в попередньому випадку 3, що є неправильною в розрізі кількості, ціни за одиницю або вартості, коли така неточність призводить до розбіжності, що перевищує десять відсотків (10%) загальної суми сукупної вартості товарів, наданих послуг або операцій у цілому;
5. якщо він не веде точно бухгалтерські книги та записи, що вимагаються в Кодексі податкових даних, коли така неточність була виявлена в ході регулярної перевірки, результати якої були підтверджені адміністративною постановою про розбіжність або у

зв'язку із завершенням періоду оскарження, або в результаті винесення остаточного рішення адміністративним трибуналом за умови, що протягом перевіреного періоду управління різниця між валовим доходом і задекларованим доходом перевищувала двадцять відсотків (20%), але в будь-якому разі становила не менше одного мільйона (1 000 000) грецьких драхм;

6. якщо він не виконує обов'язок щодо ведення бухгалтерських книг і записів, як встановлено у відповідних положеннях Кодексу податкових даних;
7. якщо він видає фальшиві або фіктивні — або сам фальсифікує — рахунки-фактури на продаж товарів або надання послуг чи інші податкові дані, як зазначено у вказаному вище випадку 3.

Податковий документ вважається фальшивим, якщо він був будь-яким чином перфорований або проштампований без належної автентифікації з внесенням до відповідних реєстрів компетентного податкового органу, коли таке невнесення було здійснене з усвідомленням того, що для податкового документа вимагається така автентифікація. Податковий документ також вважається фальшивим, якщо зміст та інші реквізити оригіналу або копії відрізняються від тих, які записані на відривному корінці такого документа.

Податковий документ вважається фіктивним, якщо він був виданий стосовно операції або частини операції, передачі або з будь-якої іншої підстави, що не відображена в повному обсязі, або стосовно операції, здійсненої особами, відмінними від зазначених у податковому документі;

8. якщо йому відомо про намір здійснюваної дії і він будь-яким чином сприяє виробленню фальшивих податкових документів, або йому відомо, що документи фальшиві чи фіктивні і він будь-яким чином сприяє їх видачі або приймає фальшиві, фіктивні або фальсифіковані податкові документи з метою приховування матеріалів, що мають значення для оподаткування.

Іспанія

Термі «суворі санкції» включає адміністративні санкції за тяжкі податкові порушення, а також кримінальні санкції за порушення, вчинені стосовно податкових органів.

Франція

Термін «суворі санкції» включає кримінальні санкції та податкові санкції, як-от санкції за неподання податкової декларації після отримання вимоги, недобросовісність, шахрайські практики, опір податковій інспекції, таємні виплати або розподіл та зловживання правами.

Ірландія

«Суворі санкції» включають санкції за:

- (a) неподання декларації;
- (b) умисне або необережне подання неправильної декларації;
- (c) неведення належних записів;
- (d) ненадання документів і записів для інспекції;
- (e) перешкоджання особам, які здійснюють встановлені законом повноваження;
- (f) недекларування оподатковуваного доходу;

(g) надання неправдивих відомостей для отримання пільги.

Законодавчі положення, що регулюють такі порушення, станом на 03 липня 1990 року:

— частина XXXV Акта про податок на доходи від 1967 року,

— секція 6 Акта про фінанси від 1968 року,

— частина XIV Акта про податок на прибуток корпорацій від 1976 року,

— секція 94 Акта про фінанси від 1983 року.

Крім того, включаються будь-які подальші положення, що замінюють, вносять зміни або оновлюють Кримінальний кодекс.

Італія

Термін «суворі санкції» означає санкції, встановлені за неправомірні дії у розумінні національного права, що становлять податкове правопорушення.

Люксембург

Люксембург вважає «суворою санкцією» те, що вважається нею в інших Договірних Державах для цілей статті 8.

Нідерланди

Термін «сувора санкція» означає санкцію, що застосовується суддею за будь-яку умисно вчинену дію, зазначену у статті 68 Загального закону про оподаткування.

Португалія

Термін «суворі санкції» включає кримінальні санкції, а також подальші податкові санкції, застосовні за порушення, вчинені з метою обману, або якщо сума застосовного штрафу перевищує 1 000 000 (один мільйон) португальських ескудо.

Сполучене Королівство

Сполучене Королівство тлумачить термін «сувора санкція» як такий, що включає кримінальні санкції та адміністративні санкції за умисне або необережне подання неправильної звітності, вимог або декларацій для податкових цілей.

Декларація Федеративної Республіки Німеччина щодо статті 16

Уряд Федеративної Республіки Німеччина залишає за собою право заявити при поданні ратифікаційної грамоти, що Конвенція також застосовується до землі Берлін.